

Hölen den 18 februar 1950.

116309

Herr Höiesteretsadvokat Rolf Arne Foss
Oslo .

Ang. Gjølstad gård og Børø.

Oppstillingen som nu er kommet fra Ligningen viser at gårdens besettning per 9/9-45 er oppført med kr. 55,000,-
Jeg har forstått det sådan at ligningen har lagt alt " tilrette med assistanse av Børø. En drøi måned efter denne verdiansettelse begynner Børø realisasjonen av besettningen. Det vil si han nærmest gir bort kjernen i besettningen, 7^{og} hester med en samlet offentlig takst på ca. kr. 50,000,- til en^{og} samme hestehandler til slaktepris, vistnokk noe unner kr. 5000,- tilsammen for de 7 heste.

Børø er min, av myndighetene påtvungne, bobestyrer og hvordan vil han kunne forsvare salget av hestene når han ikke har reagert imot at besettningens verdi av ligningen blir oppført til Kr. 55,000,- Det er ikke sikkert at Børø fremdeles føler sig tryg for^{at} tyveriens hos mig ikke skulle bli oppdaget. Det synes for mig som om Børø er for dum til i lengden å kunne drive sit tøverhåndverk.

Gårdens drift var anlagt på oppdrett av blodsheste og ved salg av avlshestene ble gårdens økonomi helt lamlestet så min hustru har måttet skyte til mange penger, som er helt bortkastet, for at holde det gående.

Med høiaktelse.

Olav Fug

Hølen den 20 juni 1949

Herr Høiesteretsadvokat Sverdrup Thygeson jr.
Oslo.

Vad å rydde opp i noen papirer som det jeg noen amerikanske skrivelse som jeg vellegger en gjenpart av.

Dette kan kanskje ha lite eller intet med min sak å gjøre. Men papirene viser dog at Amerika regnet mig som en god venn som havde gjort deres land tjenester.

Bakgrunnen for dette er følgende:

Året efter den første verdenskrig satt jeg inn det jeg nåtet for å gjøre mig til at tyskerne ikke igjen skulle få anledning til å få igjen sin dominerende stilling som hovedleverandører til Norge.

Jeg glemmer aldri det første utenlandske flåtebesøket vi fikk efter den første verdenskrig. Det var en tysk eskadre. Skibenes orkester musiserte i Studentertunden og Oslo folket jublet. Men omtrent samtidig ble de 8 kobber tavler som jeg var med på avisens vegne å forene stortinget, hangt opp i trappeoppgangen i Stortingsbygningen. I disse 8 plater var navnene på de vel 2000 sjømann som tyskerne myrdet innrisset.

Den som kjenner mig vet at det standpunkt som jeg har tatt står jeg også fast ved. Så meget mere i dette tilfelle hvor utviklingen etter hvert styrket det av mig tatte standpunkt.

Den gang var jeg såvidt fylt 30 år og nu er jeg er dobbel så gammel må jeg si at jeg er blitt temmelig redusert. Og dette skyldes ikke minst den holdning jeg konsekvent har innatt og absolutt ikke har finet på. Ut fra mit syn har den været absolutt nasjonal hvad enten det var fred eller krig.

Hed høiaktelse.

Solan Thy